

Denna promemoria har senast uppdaterats 29.4.2019 och i den har beaktats riktlinjerna i SRB:s MREL-promemoria "2018 SRB Policy for the first wave of resolution plans" från 20.11.2018

TILLÄMPNING AV MINIMIKRAVET FÖR KAPITALBAS OCH NEDSKRIVNINGSBARA SKULDER (MREL)

1. Begrepp och förkortningar

Bail-in	Resolutionsverktyg, som innebär att skulders nominella värde skrivs ner eller att skulder konverteras till eget kapital
BRRD	Bank Resolution and Recovery Directive, återhämtnings- och resolutionsdirektivet 2014/59/EU
CRD IV	Directive 2013/36/EU on access to the activity of credit institutions and the prudential supervision of credit institutions and investment firms, CRD IV -direktivet
CRR	Regulation 575/2013/EU on prudential requirements for credit institutions and investment firms, EU:s kapitalkravsförordning
EBA	European Banking Authority. Europeiska bankmyndigheten
resolutionslagen	Lag om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014)
Kommissionens delegerade MREL-förordning	Kommissionens delegerade förordning 2016/1450 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU vad gäller tekniska standarder för tillsyn för att specificera kriterier som avser metoden för att fastställa minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder
LAA	Loss Absorbing Amount. Förlustabsorberingsbelopp.
KL	Kreditinstitutslag (610/2014)
MPE	Multiple point of Entry. Resolutionsstrategi där resolutionsåtgärder riktas mot en sammanslutning eller undergrupp som hör till flera grupper än en.
MREL	Minimum Requirement for Own Funds and Eligible Liabilities. Minimikrav för kapitalbas och nedskrivningsbara skulder.

NCWO	No Creditor Worse Off. En princip som säkerställer att borgenärerna inte orsakas större förlust vid bail in än om institutet hade försatts i konkurs
RCA	Recapitalisation Amount. Rekapitaliseringsbelopp.
RVV, verket	Verket för finansiell stabilitet
SPE	Single Point of Entry. Resolutionsstrategi där resolutionsåtgärder riktas mot en sammanslutning som hör till en grupp.
SRB	Single Resolution Board. Gemensamma resolutionsnämnden.
SRM-förordningen	Single Resolution Mechanism Regulation 806/2014/EU.
TLAC	Total Loss - Absorbing Capacity. Det krav för kapitalbas och nedskrivningsbara skulder som Financial Stability Board ställt för globalt systemviktiga banker (G-sifi).

2. Sammanfattning

- I promemorian beskrivs förfarandet för att fastställa MREL-kravet och de faktorer som påverkar fastställandet av kravnivån i institut som direkt omfattas av verkets befogenheter. I promemorian har vi också samlat de tolkningslinjer som hittills¹ tillämpats i verkets arbete samt av EU:s myndighetsorgan (särskilt EBA och SRB) på de frågor som uppstått.
- MREL-kravet är ett institutsspecifikt krav av pelare 2-typ, som det fattas beslut om i samband med institutets resolutionsplanering. Kravbeloppet och tillämpningsnivåerna påverkas i hög grad av den resolutionsstrategi som fastställts för gruppen och institutet i resolutionsplanen. I praktiken ställs MREL-kravet första gången i samband med att institutets plan färdigställs, varefter det ses över i samband med följande uppdatering av planen eller till följd av betydande förändringar som berör institutet (t.ex. en betydande förändring i nivån på buffertkraven).
- Översyn av MREL-kravet förutsätter alltid ett separat beslut av Verket för finansiell stabilitet och till exempel en förändring av Finansinspektionens buffertkrav leder inte automatiskt till att nivån på MREL-kravet förändras.
- MREL-kravet ställs i princip både på basis av den konsoliderade finansiella ställningen och institutsspecifikt. Lagstiftningens villkor för undantag från det institutsspecifika kravet är mycket stränga.
- Den viktigaste akten med tanke på fastställande av MREL-kravet är kommissionens delegerade MREL-förordning, som är direkt bindande på nationell nivå. Dessutom har definitionen av MREL-kvalificerade skulder preciserats genom flertalet tolkningar av EBA. En viktig faktor som styr fastställandet av MREL-kravet inom bankunionen är SRB:s riktlinjer för MREL-policyn, som även denna linjepromemoria i stor utsträckning baserar sig på.

¹ Situationen i april 2019.

- MREL-kravet består av ett förlustabsorberingsbelopp (LAA) och ett rekapitaliseringsbelopp (RCA) för institut som ska ställas under resolutionsförvaltning. För institut som omfattas av normalt konkursförfarande utgörs MREL-kravet i princip enbart av förlustabsorberingsbeloppet (rekapitaliseringsbeloppet = 0).
- Verket fastställer inte på förhand och publicerar inte några kriterier på basis av till exempel bankens storlek, enligt vilka aktörerna klassas som institut som ska ställas under resolutionsförvaltningen och institut som omfattas av konkursförfarande. Denna bedömning görs i samband med resolutionsplaneringen.
- När nivån på MREL-kravet fastställs är standardbeloppet hos institut som ska ställas under resolutionsförvaltning att kravet ska motsvara det sammanlagda beloppet av gruppens eller institutets minimikapitaltäckningskrav och de buffertkrav som ska tillämpas på institutet multiplicerat med två (om verksamheten enligt resolutionsstrategin fortsätter i tidigare omfattning). I enlighet med kommissionens MREL-förordning kan myndigheten genom prövning fastställa kravet till en högre eller lägre nivå när vissa villkor är uppfyllda. SRB har dessutom fastställt tillämpningskriterier för MREL-kravet för andra institut än sådana som tillämpar whole bank bail-in -strategin, enligt vilka rekapitaliseringsbeloppet kan justeras med högst 20 % nedåt när vissa förutsättningar är uppfyllda. För institut som omfattas av normalt konkursförfarande är minimibeloppet av MREL-kravet i princip detsamma som minimikapitaltäckningskravet.
- Verket förutsätter att MREL-kravet för institut som ska ställas under resolutionsförvaltning i princip är minst 8 % av balansomslutningen (villkoret för användning av gemensamma resolutionsfondens medel).
- Verket kan bestämma en övergångsperiod för uppfyllande av MREL-kravet. Övergångsperioden är inte nödvändigtvis densamma för alla institut, utan när den fastställs beaktas bland annat institutets förmåga att uppfylla kravet vid tidpunkten för fastställande av kravet och tidpunkten för fastställande av kravet i förhållande till andra institut. Övergångsperioden kan beviljas till exempel på så vis att i den första fasen ska kravet uppfyllas på gruppnivå medan de institutsspecifika kraven träder i kraft först i följande fas.
- Verket offentliggör inte institutsspecifika MREL-krav som det fastställt. Verket förutsätter inte heller att instituten ska offentliggöra MREL-kraven.
- Den rapportering som hänför sig till beräkningen av MREL-kravet genomförs tills vidare utifrån SRB:s årliga skuldstrukturrapporteringstabeller². Av de institut som omfattas av MREL-kravet insamlas dessutom halvårsvis MREL-rapporteringstabeller i Excelform. I och med BRRD-regleringen blir dock rapporteringen mera detaljerad. EBA:s arbetsgrupp bereder fortfarande rapporteringens närmare innehåll och hur den ska genomföras rent tekniskt.

3. Inledning och syftena med promemorian

Ett viktigt syfte med den nya resolutionsregleringen är att uppfylla investeransvaret. MREL-kravet spelar en central roll för att uppnå målet, eftersom det säkerställer att institutet har tillräckligt med nedskrivningsbara skulder för att bail-in-verktyget ska vara effektivt.

Resolutionslagen och vissa andra lagar och förordningar i anslutning till genomförandet av EU:s resolutionslagstiftning trädde i kraft den 1 januari 2015. Enligt 8 kap. i resolutionslagen ska verket fastställa ett MREL-krav för de institut som omfattas av lagens tillämpningsområde.

² Se <https://srb.europa.eu/en/content/liability-data-report>

Lagen innehåller inga övergångsbestämmelser om fastställande av MREL-krav, så verket ska börja tillämpa bestämmelserna i 8 kap. genast när lagen träder i kraft. I praktiken påverkas tidtabellen för ställande av krav av bland annat utarbetandet av resolutionsplanen och de EU-akter som preciserar beräkningen av posterna³.

Eftersom MREL-kravet är ett helt nytt institutspecifikt krav av pelare 2-typ vill verket genom denna promemoria bidra till att klarlägga förfarandet för att fastställa kravet och de faktorer som inverkar på fastställandet av kravnivån. I promemorian har vi också samlat de tolkningslinjer som hittills tillämpats i verkets arbete samt av EU:s myndighetsorgan (särskilt EBA och SRB) på de frågor som uppstått. Vi hoppas att promemorian också ska förbättra samtliga instituts möjlighet att förutse nivån på sitt kommande MREL-krav och förbereda sig på nödvändiga ändringar i rapporterings- och IT-systemen.

Ställningstagandena i promemorian berör endast institut som direkt omfattas av verkets befogenheter (s.k. LSI-kreditinstitut och värdepappersföretag). Riktlinjerna berör således inte institut som direkt omfattas av SRB:s befogenheter eller beträffande vilka besluten fattas i resolutionskollegier som leds av en utländsk myndighet (se punkt 5 nedan).

Ställningstagandena i promemorian kommer att preciseras och kompletteras fortlöpande till nödvändiga delar i den takt som till exempel nya akter eller myndighetsriktlinjer antas. I promemorian har vi inte heller tagit med vissa frågor som fortfarande är öppna på EU-nivå.

4. Normer

4.1 Gällande lagstiftning och andra normer

Viktig lagstiftning med tanke på MREL-kravet är resolutionslagen (särskilt 8 kap.), BRRD (särskilt artiklarna 44 och 45), SRM-förordningen (särskilt artikel 12) samt kommissionens delegerade MREL-förordning.

Vissa bestämmelser i 8 kap. i resolutionslagen om beräkning av MREL-kravet som står i strid med bestämmelser i BRRD har preciserats genom ändringar som trädde i kraft den 1 januari 2018⁴.

SRB har i sin promemoria uppdaterat sina riktlinjer för de principer som ska iakttas när MREL-krav uppställs för de institut som direkt omfattas av SRB:s befogenheter⁵. Riktlinjerna är inte avsedda att som sådana tillämpas på institut som omfattas av de nationella myndigheternas befogenheter, men SRB har meddelat att man anser det viktigt att riktlinjerna tillämpas på samma sätt på alla kreditinstitut i euroområdet. Såsom nedan konstateras har SRB befogenheter att vid behov ge nationella resolutionsmyndigheter anvisningar i frågor som påverkar institut som omfattas av deras befogenheter.

Inom EBA:s process med frågor och svar (Single Rulebook Q&A) har det getts och ges fortlöpande tolkningar även av frågor med anknytning till resolutionsbestämmelserna⁶. Också vissa nationella resolutionsmyndigheter har publicerat linjedokument om tillämpningen av MREL-kravet⁷.

³ Bl.a. kommissionens slutliga [delegerade MREL-förordning](#) antogs 23.5.2016 och trädde i kraft 23.9.2016.

⁴ Lag 821/2017 om ändring av resolutionslagen, <https://www.finlex.fi/sv/laki/alkup/2017/20170821>.

⁵ Se <https://srb.europa.eu/en/content/mrel>

⁶ Även om de svar som ges i forumet inte är bindande, har de en styrande inverkan på myndighetspraxis

⁷ Exempelvis svenska Riksgäldens MREL-linjedokument från 23.2.2017 https://www.riksgalden.se/globalassets/dokument_sve/om_riksgalden/pressmeddelanden/ovrigt/tillampning-av-minimikravet-pa-nedskrivningsbara-skulder.pdf och den

4.2 EU:s beredning för att förenhetliga TLAC- och MREL-kraven

Kommissionen antog den 23 november 2016 förslag till lagstiftning om införande av TLAC-kravet för europeiska G-SII-institut samt om vissa andra ändringar som påverkar MREL-beräkningen⁸ för samtliga institut. Tidtabellen för ikraftträdande av de föreslagna ändringarna är sådan att ändringsdirektiv 2017/2399 av den 12 december 2017 vad gäller rangordningen av skuldinstrument utan säkerhet i en insolvenshierarki skulle sättas i kraft nationellt senast den 29 december 2018. I Finland sattes direktivändringen i kraft den 15 november 2018 (lag 9.11.2018/866) genom en ny 4 a § i kreditinstitutslagen. Innehållet i även de andra ändringarna i EU-lagstiftningen har fastställts men de har ännu inte publicerats i EU:s officiella tidning. CRR 2-ändringarna (som innehåller vissa bestämmelser om tillämpning av MREL-kravet) träder i kraft 20 dagar efter det att de har publicerats medan ändringarna i BRRD 2-ändringarna ska genomföras i den nationella lagstiftningen 18 månader efter det att de har publicerats.

Verket följer intensivt hur EU:s beredning framskrider, men eftersom de slutliga BRRD2/CRR2-bestämmelserna saknas och det nationella genomförandet fortfarande pågår har vi i denna promemoria inte kunnat beakta inverkan av de föreslagna akterna. Verket företar dock nödvändiga ändringar i denna promemoria när innehållet i de slutliga akterna har säkerställts och det nationella genomförandet framskrider.

5. Behörig myndighet som svarar för fastställande av MREL-kravet

Enligt SRM-förordningen utövar SRB de befogenheter som ska utövas av den nationella resolutionsmyndigheten i institut som står under ECB:s direkta tillsyn eller som bedriver gränsöverskridande verksamhet⁹. För dessa instituts del svarar SRB för fastställandet av MREL-krav, medan verket ansvarar för den nationella verkställigheten av MREL-besluten.

Om ett institut hör till en utländsk koncern och ett resolutionskollegium har inrättats för koncernen, fattas beslutet om MREL-krav för gruppen och enskilda institut som ingår i den i kollegiet genom gemensamt beslutsförfarande¹⁰. Behörig myndighet vid kollegiets gemensamma beslutsförfarande är då antingen SRB eller verket beroende på vems direkta befogenheter institutet omfattas av.

I fråga om andra än ovannämnda institut¹¹ svarar verket ensamt för fastställande av MREL-kravet. Såsom konstaterats ovan gäller synpunkterna i denna promemoria endast dessa institut som direkt omfattas av verkets befogenheter.

engelska centralbankens riktlinjer för tillämpning av MREL-kravet <https://www.bankofengland.co.uk/-/media/boe/files/financial-stability/resolution/boe-approach-to-setting-mrel-november-2016.pdf?ja=en&hash=BFA7F3F7A2C03DCE2E7BFDC95C54E33379C2B62C>. Bägge ovannämnda myndigheter har också publicerat beslut om de bankspecifika MREL-nivåer som ska tillämpas.

⁸ Förslagen med anknytning till resolution består av tre paket; ang. de ändringsförslag som gäller BRRD se http://ec.europa.eu/finance/bank/docs/crisis-management/161123-proposal-directive-recapitalisation-capacity_en.pdf, ändring av den ordning i vilken bankernas borgenärer får betalt se http://ec.europa.eu/finance/bank/docs/crisis-management/161123-proposal-directive-unsecured-debt-instruments_en.pdf och ändring av kapitalkravsförordningen (CRR) se http://ec.europa.eu/finance/bank/docs/regcapital/crr-crd-review/161123-proposal-amending-regulation_en.pdf

⁹ En förteckning över kreditinstitut som direkt omfattas av ECB:s befogenheter (List of significant supervised entities) och andra gränsöverskridande institut som direkt omfattas av SRB:s befogenheter hittas via länkarna <https://www.bankingsuper-vision.europa.eu/banking/list/who/htmla/index.en.html> och http://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/cross_borders_02052016.pdf

¹⁰ 8:10 § i resolutionslagen

¹¹ S.k. LSI-kreditinstitut och alla värdepappersföretag som omfattas av lagen.

Även om endast systemviktiga institut direkt omfattas av SRB:s befogenheter, har SRB ändå rätt att meddela de nationella resolutionsmyndigheterna anvisningar och allmänna råd, i enlighet med vilka de nationella myndigheterna utför sina uppgifter och meddelar resolutionsbeslut¹². Anvisningarna till de nationella myndigheterna kan således gälla resolutionsplanen och bland annat det förfarande som ska iakttas när MREL-krav fastställs för alla institut. Anvisningarna är bindande för de nationella myndigheterna. Tills vidare har SRB inte meddelat dylika anvisningar.

Verket ska höra Finansinspektionen och SRB innan MREL-krav fastställs¹³. Enligt resolutionslagen ska verket i samarbete med Finansinspektionen fortlöpande övervaka att kraven som gäller tillämpning av MREL-kravet iakttas.

6. MREL-kravets tillämpningsområde

6.1 Grupp-specifikt och institut-specifikt krav

MREL-kravet tillämpas både på basis av gruppens konsoliderade finansiella ställning och institut-specifikt. Konsolideringens omfattning bestäms i överensstämmelse med begreppet konsoliderad grupp som används vid institutens kapitaltäckningsberäkning. På subkonsoliderad nivå tillämpar verket MREL-kravet endast på sådana finländska subkonsoliderade grupper där gruppens moderföretag finns i ett EU-land som står utanför bankunionen.

Verket påpekar att även om resolutionsplanen utarbetas på endast koncern- eller grupp-nivå, ska MREL-kravet enligt lagstiftningen fastställas såväl på konsoliderad nivå som institut-specifikt.

6.2 Kreditinstitut

Det institut-specifika kravet gäller kreditinstitut som avses i 1 kap. 7 § i kreditinstitutslagen. Om det är fråga om ett kreditinstitut som direkt omfattas av SRB:s befogenheter eller om ett dotterkreditinstitut som ingår i en utländsk koncern, fastställs kravet enligt det förfarande som nämns i punkt 5 och av den myndighet som nämns i punkten.

6.3 Hypoteksbanker

MREL-kravet tillämpas inte på hypoteksbanker som avses i 2 kap. i lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010)¹⁴. Verket fastställer således inget institut-specifikt MREL-krav för sådana hypoteksbanker. Även om inget institut-specifikt MREL-krav tillämpas på en hypoteksbank som hör till en koncern eller en grupp, beaktas dess tillgångar och skulder när det konsoliderade MREL-kravet beräknas.

Om en inlåningsbank eller ett kreditföretag däremot har fått utvidgat tillstånd att bedriva hypoteksbanksverksamhet (10 § i lagen om hypoteksbanker), ska på banken eller företaget tillämpas ett institut-specifikt MREL-krav på samma sätt som på andra kreditinstitut.

¹² Artikel 31.1 i SRM-förordningen.

¹³ SRB har motsvarande skyldighet att samråda med ECB om systemviktiga institut, se artikel 12 i SRM-förordningen.

¹⁴ 8:7 § 5 mom. i resolutionslagen

6.4 Värdepappersföretag

MREL-kravet berör värdepappersföretag som avses i 6 kap. 1 § 1 mom. i lagen om investeringstjänster (747/2012) och som för egen räkning handlar med finansiella instrument eller bedriver garantiverksamhet för finansiella instrument. I praktiken är det fråga om sådana värdepappersföretag som enligt direktiv 2013/36/EU ska ha ett startkapital på minst 730 000 euro. Om det för någon verksamhet föreskrivs nationellt om ett strängare krav på startkapital än i direktivet (t.ex. förvaringstjänster), betyder detta inte att ett institut som bedriver sådan verksamhet ska omfattas av MREL-kravet.

Verket anser att det avgörande för om MREL-kravet ska tillämpas på värdepappersföretag är innehållet i tillståndet och inte omfattningen av den verksamhet som det de facto bedriver.

MREL-kravet¹⁵ berör således till exempel värdepappersföretag vars tillstånd tillåter garantiverksamhet för finansiella instrument men som ändå inte bedriver sådan verksamhet.

6.5 Undantag från de institutsspecifika kraven

Verket kan besluta att på ett institut som verkar som moderföretag i en grupp ska MREL-kravet tillämpas endast på basis av den konsoliderade finansiella ställningen¹⁶. På motsvarande sätt kan verket bevilja undantag åt ett institut som är dotterföretag i en grupp från MREL-kravet¹⁷. Villkoren för undantag uppräknas i 8 kap. 11 § i resolutionslagen. Om ett institut anser att det uppfyller villkoren i paragrafen när MREL-kravet fastställs eller ändras, kan det ansöka skriftligt hos verket om att beviljas undantag. Verket bedömer efter att ha fått ansökan om det finns tillräckliga grunder för att bevilja undantag.

Verket påpekar att ett villkor för att såväl moder- och dotterföretag ska beviljas undantag är alltid att Finansinspektionen har beviljat institutet undantag enligt artikel 7 i EU:s kapitalkravs-förordning från tillämpning av minimikapitalbaskravet. Enligt uppgifter från Finansinspektionen har man inte beviljat några undantag enligt artikel 7 i EU:s kapitalkravs-förordning.

SRB:s beredningsarbete som gäller de principer som ska iakttas när det institutsspecifika kravet¹⁸ tillämpas pågår fortfarande, men de har delvis preciserats i SRB:s MREL-policy för den andra vågen 2018¹⁹.

¹⁵ Om värdepappersföretagets normala resolutionsstrategi är konkursförfarande, är MREL-kravet detsamma som minimikapitaltäckningskravet.

¹⁶ 8:11 § 1 mom. i resolutionslagen

¹⁷ 8:11 § 2 mom. i resolutionslagen

¹⁸ Det ska göras skillnad mellan det institutionsspecifika kravet och Internal MREL-kravet, varmed avses det krav som ska tillämpas på grupper som följer SPE-strategin och där dotterbolaget ska uppfylla det institutsspecifika kravet med interna och efterställda skulder. På så sätt säkerställs att dotterbolagets skulder överförs på moderbolagsnivå (s.k. point of entry bolag) inom gruppen. Det blir obligatoriskt att tillämpa Internal MREL-principerna när BRRD 2-paketet genomförs, men vissa element har redan tagits in i SRB:s gällande MREL-riktlinjer.

¹⁹ Se https://srb.europa.eu/sites/srbsite/files/public_mrel_policy_2018_-_second_wave_of_plans.pdf. Dessa principer har ännu inte tagits med i denna promemoria.

Enligt verkets åsikt uppfyller inget institut som omfattas av verkets befogenheter för närvarande villkoren för institutsspecifikt undantag från MREL-kravet. Om ett institut anser att det uppfyller villkoren för undantag kan det göra en skriftlig ansökan till verket.

6.6 Sammanslutningar av inlåningsbanker

Verket har inte för närvarande med stöd av lagstiftningen möjlighet att bevilja kreditinstitut som är medlemmar i en sammanslutning institutsspecifikt undantag från MREL-kravet på andra grunder än vad som konstaterats i punkt 6.5²⁰. Sålunda är utgångspunkten att MREL-krav fastställs för både sammanslutningen och dess medlemskreditinstitut.

Även för sammanslutningar påverkar den valda resolutionsstrategin tillämpningsnivån och beloppet. Vid bedömningen av MREL-nivån kan också beaktas de lägre minimikapitaltäckningskrav som eventuellt ska tillämpas på ett medlemskreditinstitut i en sammanslutning med stöd av sammanslutningslagen (se nedan punkt 8).

7. MREL-kravets delområden

Enligt kommissionens delegerade MREL-förordning²¹ ska resolutionsmyndigheterna fastställa MREL-kravet som en procentandel av det sammanlagda beloppet av kreditinstitutets skulder och kapitalbas. Institutet och gruppen ska fortlöpande ha ett tillräckligt belopp av kapitalbas och nedskrivningsbara skulder för att uppfylla MREL-kravet. Det fastställda MREL-kravet bedöms och beslut om det fattas regelbundet som en del av uppdateringen av resolutionsplanen.

Det närmare innehållet i de poster som räknas med vid beräkningen av MREL-kravet preciseras i anvisningarna för rapporteringstabellerna. Nedan beskrivs det huvudsakliga innehållet i beräkningen av posterna.

7.1 Kravets täljare

För att täcka MREL-kravet kan institutets kapitalbas och MREL-kvalificerade skulder användas. Begreppet kapitalbas bestäms i enlighet med bestämmelserna om beräkning av kapitaltäckningen. När det konsoliderade MREL-kravet beräknas kan till de MREL-kvalificerade skulderna räknas de utlandsskulder som emitterats av alla företag som hör till konsolideringsgruppen²².

Det första kravet på MREL-kvalificerade skulder är att deras nominella värde kan skrivas ner. Sådana skulder är alla utom de som räknas upp separat i resolutionslagen²³.

MREL-kvalificerade skulder ska **dessutom** uppfylla följande villkor:

²⁰ I varken EU-akterna eller den nationella lagstiftningen om resolution hänvisas t.ex. till CRR artikel 10 eller andra specialbestämmelser om sammanslutningar, som på vissa villkor skulle möjliggöra undantag från eller lättnader med kapitaltäckningskraven.

²¹ Artikel 7.2 i förordningen

²² Enligt SRB:s policypaper som gäller den andra vågen 2018 anses endast MREL-kvalificerade utlandsskulder som emitterats av den sammanslutning som är föremål för resolution (resolution entity) som MREL-kvalificerade inom grupper som omfattas av SPE-strategin. Principen preciseras när denna linjepromemoria uppdateras följande gång.

²³ I 8:4 § i resolutionslagen finns en förteckning över skulder vilkas nominella värde inte kan skrivas ner.

- det finansiella instrumentet är fullt betalt,
- institutet har inte direkt eller indirekt gett kredit eller ställt säkerhet för förvärvande av de finansiella instrument som skulden hänförs till,
- skuldens återstående löptid är minst ett år^{24 25},
- skulden är inte baserad på ett derivat²⁶
- skulden är inte baserad på en garanterad eller prioriterad insättning²⁷
- institutet har inte fordringsrätt till skulden och institutet har inte ställt säkerhet eller garanti för skulden²⁸.

För att uppfylla det institutsspecifika MREL-kravet kan man använda skulder från ett företag som hör till samma koncern eller grupp, om de i övrigt uppfyller den ovan angivna villkoren för MREL-kvalificerad skuld. Verket kan dock bland annat i sitt beslut om hinder för resolution förutsätta att gruppens interna skulder enligt avtalsvillkoren konkursrättsligt ska ha sämre prioritet än andra nedskrivningsbara skulder²⁹.

Om en del av beloppet av debenturskuld som ska räknas till Tier 2-posten vid beräkningen av kapitaltäckningen enligt den s.k. femårsdifferentieringsregeln inte har räknats till kapitalbasen, kan den del av skulden som inte har räknats med hänföras till de MREL-kvalificerade skulderna om den annars uppfyller ovannämnda villkor.

Om lagstiftningen i ett land utanför EU tillämpas på skulder som ett institut emitterat, är skulderna i princip inte MREL-kvalificerade, även om de i övrigt skulle uppfylla kriterierna på MREL-kvalificerade skulder.

I och med Brexit betraktas skulder som emitterats enligt brittisk lagstiftning som tredjelandsskulder genast efter Brexit, och när ovannämnda villkor inte är uppfyllda är de inte längre MREL-kvalificerade, om man inte i utträdesförhandlingarna eller något annat sammanhang kommer överens om ett undantag eller en övergångstid mellan EU och Förenade kungariket.

I sin tillämpningspraxis iakttar verket kraven enligt BRRD artikel 55, 8 kap. 12 a § i resolutionslagen samt artiklarna 43 och 44 i kommissionens delegerade förordning 2016/1075 på Bail-in-/MREL-kvalificerade instrument som beräknats med stöd av tredjelandsslagstiftning. I SRB:s MREL-policy preciseras dessutom tillämpningen av dessa bestämmelser på kreditinstitut som är verksamma inom bankunionen. SRB har också den 29 mars 2019 publicerat ett ställningstagande³⁰ om verkningarna av Brexit och sina förväntningar på kreditinstituten.

Principen i den ovannämnda bestämmelserna går ut på att banken kan påvisa för myndigheterna att en åtgärd som gäller nedskrivning eller konvertering av skulder kan verkställas effektivt enligt

²⁴ Av tidsbundna insättningar räknas endast sådana om MREL-kvalificerade där insättaren inte kan säga upp insättningen under avtalstiden. Om insättaren kan säga upp en tidsbunden insättning, även om följden är ränteförluster och eventuella tilläggskostnader, betraktas inte insättningen som tidsbunden. Se även tolkning [ID 2015_2267](#) i EBA:s Q & A-forum.

²⁵ Om en skuld är förenad med rätt för investeraren att kräva att den inlöses i förtid, ska förfallodagen för den skulden vara den första dag då en sådan rätt uppkommer (BRRD artikel 45.4). Kriterierna för de skuldvillkor som påverkar löptiden preciseras genom CRR 2-ändringarna. De går igenom när denna linjepromemoria uppdateras följande gång.

²⁶ Instrument av Structured notes-typ räknas i princip inte till de MREL-kvalificerade skulderna. Verket kan dock i enskilda fall på initiativ av institutet besluta att de ska godkännas, om instrumentet uppfyller de krav som nämns i punkt 30 i SRB:s linjepromemoria om den första vågen 2018.

²⁷ Prioriterad insättning definieras i 4 a § 1 mom. 1 punkten i kreditinstitutslagen

²⁸ Om en tredje part har ställt säkerhet för en skuld, kan skulden räknas med för att täcka MREL-kravet om den uppfyller alla andra villkor som gäller skulden. Se även tolkning [ID 2015_1779](#) i EBA:s Q & A-forum, enligt vilken skulder garanterade av tredje part inte betraktas som säkrad skuld enligt BRRD.

²⁹ Detta kan vara motiverat särskilt för att säkerställa att koncernen eller gruppen fortsätter att äga ett förlustbringande institut och att gruppen inte splittras till följd av användningen av resolutionsverktyg. Se även 8 kapitel 8 § i resolutionslagen om rätt för verket att kräva att MREL-kravet delvis ska täckas med skulder som är nedskrivningsbara enligt avtal.

³⁰ Se <https://srb.europa.eu/en/node/743>.

tredjelands lagstiftning. Med andra ord är syftet att säkerställa att tredjelands bestämmelser inte medför någon sådan risk som skulle äventyra nedskrivning eller konvertering av skulder i en krissituation.

Enligt bestämmelserna ska institutet för det första använda sig av ett avtalsvillkor i avtal om dylika skuldebrev enligt vilket institutets borgenär erkänner och godkänner att kapitalbeloppet konverteras eller avskrivs genom beslut av verket. I kommissionens delegerade förordning 2016/1075 beskrivs minimiinnehållet i detta avtalsvillkor, men varken EBA eller andra myndigheter har publicerat någon modellklausul för avtalsvillkoret.

För det andra ska kreditinstitutet på begäran ge den behöriga resolutionsmyndigheten ett utlåtande om avtalsvillkorets verkställbarhet och bindande verkan. SRB har i sin MREL-policy och tillämpningspraxis preciserat villkoren i detta avseende så att man i allmänhet³¹ kräver utlåtanden av bankerna för att säkerställa att skulderna är MREL-kvalificerad.

Enligt SRB:s MREL-policy ska i utlåtandet tas ställning till åtminstone följande delområden:

“The legal opinion shall:

1. *Be reasoned and indicate whether the bail-in clause fully complies with Art. 44 of Commission Delegated Regulation 2016/1075, detailing the criteria set forth therein.*
2. *Take into account not only the general enforceability of the standard/template clause but also, to the extent relevant, all specific circumstances, rules governing the actual programme/offering/issuance, and ensure that no other contractual term or arrangement may impair the effectiveness and enforceability of the clause.*
3. *Include an analysis of possible impediments to the effectiveness and enforceability of the clause, drawing from insolvency law, securities law and the general legal framework of the third country jurisdiction, such as public policy.*
4. *Include an assessment on the effectiveness of the clause in case of non-coincidence of jurisdiction and governing law (i.e. if the chosen court (the jurisdiction) is called to apply a foreign law), particularly in terms of how in practice the chosen forum will apply the governing law.”*

Om institutet har olika avtalsvillkor beroende på till exempel uppdaterade grundprospektversioner, kan i samma utlåtande tas ställning till flera avtalsvilkors verkställbarhet och bindande verkan.

Slutresultatet av de pågående Brexit-förhandlingarna och konsekvenserna om Storbritannien blir ett land utanför EU är fortfarande öppna. Verket uppmanar institutet att också förbereda sig på en situation där Storbritannien lämnar EU utan avtal. Då blir Storbritannien ett tredjeland genast när utträdet träder i kraft och behandlas i ljuset av ovannämnda bestämmelser som ett tredjeland genast från och med den tidpunkten.

7.2 Kravets nämnare

MREL-kravet fastställs genom att kapitalbasen och de MREL-kvalificerade skulderna sätts i relation till det totala beloppet av kapitalbasen och skulderna³². Skulder som baserar sig på

³¹ Undantaget är begränsat till situationer där *“The SRB reserves the right not to request a legal opinion, for instance, where it deems that the proportion of issuances governed by the laws of third countries of the MREL-eligible stock of a bank is not significant and the SRB has sufficient elements to conclude for the eligibility of such liabilities”*

³² Begreppet totalt skuldbelopp i nämnaren har inte preciserats. Utgångspunkten anses vara det totala skuldbeloppet i bok-

derivat beaktas dock till nettobelopp i täljaren till den del som motsatta derivatpositioner får nettas när avtalet stängs³³.

8. Faktorer som påverkar fastställandet av nivån på MREL-kravet

Resolutionslagen anger de allmänna villkor som ligger till grund för fastställande av det institutsspecifika MREL-kravet. Villkoren har preciserats i kommissionens delegerade MREL-förordning. I det följande beskrivs verkets syn på de faktorer som ska beaktas i fastställande-processen särskilt när det är fråga om punkter som är förenade med myndighetsprövning.

8.1 Förlustabsorberingsbelopp (Loss Absorption Amount)

8.1.1 Standardbelopp

Som ett led i fastställandet av MREL-kravet ska verket för MREL-kvalificerade poster fastställa det belopp som verket anser att institutet behöver för att absorbera sina förluster. Som **standardbelopp** som behövs för att absorbera förlusten anger kommissionens delegerade förordning följande poster:

- minimikapitalbaskraven (4,5 % / 6 % / 8 %) enligt artiklarna 92 och 458 i EU:s kapitalkravsförordning,
- tillsynsmyndighetens pelare 2-buffertkrav, som ska ha ställts i enlighet med artikel 104.1 i kapitalkravsdirektivet³⁴,
- kombinerade buffertkrav enligt artikel 128.6 i kapitalkravsdirektivet³⁵,
- Basel I-golvet enligt artikel 500 i kapitalkravsförordningen,
- tillämplig skuldsättningsgrad (leverage ratio).

Enligt kommissionens delegerade MREL-förordning ska resolutionsmyndigheten fastställa förlustabsorberingsbeloppet **antingen** i enlighet med ovannämnda standardbelopp **eller** till ett högre eller lägre belopp.

8.1.2 Högre eller lägre belopp än standardbeloppet

Beloppet kan enligt kommissionens delegerade MREL-förordning³⁶ vara högre än standardbeloppet, om behovet att absorbera förluster i resolution inte anses återspeglas fullt ut i standardbeloppet för institutets del. Beloppet kan också vara högre än standardbeloppet när det är nödvändigt för att undanröja hinder för resolution eller omstrukturering av institutet.

Verket konstaterar de kapitalkrav som tillämpas på institut har fastställts med tanke på deras tillräcklighet för att täcka institutets (oväntade) förluster. Finansinspektionen bedömer regelbundet huruvida nivåerna på minimikapitaltäckningskraven för de institut som omfattas av dess befogenheter är tillräckliga och kan på vissa villkor³⁷ ålägga instituten ett (pelare 2-) buffertkrav enligt prövning. Verket har ingen möjlighet och inget behov av att göra en egen

slutets balansräkning. Om detta ändå leder till att vissa kapitalbasposter beaktas dubbelt i nämnaren kan institutet eliminera den dubbla inverkan.

³³ Nettningen ska basera sig på det nettningsförfarande som använts vid beräkningen av kapitaltäckningen (rapporteringen av skuldsättningsgrad). Se tolkning ID 2015_1824 i EBA:s Q & A-forum.

³⁴ I Finland har denna punkt i direktivet genomförts i 11:6 § i kreditinstitutslagen.

³⁵ I Finland har denna punkt i artikeln genomförts i 10:3 § i kreditinstitutslagen.

³⁶ Artikel 1.5 i förordningen

³⁷ 11:6 § i kreditinstitutslagen.

bedömning i detta avseende utan lita på Finansinspektionens fortlöpande tillsyn och regelbundna bedömning av minimikapitaltäckningskravens tillräcklighet.

Verket har inte heller i detta skede identifierat några allmänna faktorer eller omständigheter som skulle förutsätta ett högre förlustabsorberingsbelopp än standardbeloppet med avseende på hinder för resolution eller omstrukturering av institut som omfattas av verkets befogenheter.

Verket ser inte för närvarande några allmänna grunder som skulle tala för ett högre förlustabsorberingsbelopp än standardbeloppet enligt kommissionens delegerade MREL-förordning.

Beloppet kan enligt kommissionens MREL-förordning vara lägre än standardbeloppet, om ett pelare 2-buffertkrav som tillsynsmyndigheten har fastställt eller en del av buffertkravet bedöms som icke relevant för behovet att säkerställa att förluster kan absorberas i resolution. Som ett exempel på en sådan situation nämns att ett buffertkrav ställs för att täcka makrotillsynsrisker.

I Finland har Finansinspektionen fastställt och håller som bäst på och fastställer pelare 2-buffertkrav enligt prövning för vissa institut som direkt omfattas av dess befogenheter. På alla finländska institut tillämpas dock ett fast buffertkrav på 2,5 %, som trädde i kraft den 1 januari 2015. Dessutom har Finansinspektionen fastställt ett buffertkrav (en s.k. O-SII-buffert) för alla institut i Finland som definierats som systemviktiga institut. Det gäller dock andra institut än sådana som direkt omfattas av verkets befogenheter. Finansinspektionen har tills vidare inte fastställt något rörligt buffertkrav för finländska institut³⁸. Finansinspektionen har den 29 juni 2018 beslutat att fastställa ett buffertkrav enligt 10 kap. 3 § i kreditinstitutslagen, som bestäms på grundval av det finansiella systemets strukturella egenskaper. De sistnämnda buffertkraven träder i kraft den 1 juli 2019.

Finansinspektionens buffertkrav ses över regelbundet. Översyn av MREL-kravet förutsätter alltid ett separat beslut av verket och en förändring av buffertkravet leder inte automatiskt till att nivån på MREL-kravet förändras.

För närvarande ser verket inga allmänna orsaker som skulle tala för ett lägre förlustabsorberingsbelopp än det standardbelopp som anges i kommissionens delegerade MREL-förordning. Till standardbeloppet räknas således utöver minimikapitaltäckningskravet även det fasta buffertkravet. Om andra buffertkrav fastställs för institut som direkt omfattas av verkets befogenheter, bedöms deras ändamålsenlighet separat.

Enligt lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker får sammanslutningens centralinstitut (efter att ha fått Finansinspektionens tillstånd) besluta att på medlemskreditinstituten tillämpas lindrigare minimikapitaltäckningskrav än enligt kreditinstitutslagen och EU:s kapitalkravsförordning. Dessutom får Finansinspektionen på ansökan av centralinstitutet och av särskilda

³⁸ Ett finländskt institut kan dock beröras av ett rörligt buffertkrav om det har exponeringar i en stat som infört ett rörligt buffertkrav. Denna del av buffertkravet inverkar höjande på MREL-kravet.

skäl ge tillstånd att helt och hållet avvika från de gränser som gäller minimikapitaltäckningskrav³⁹.

Verket får vid fastställande av förlustabsorberingsbeloppet för ett medlemskreditinstitut i en sammanslutning av inlåningsbanker som en nedsättande faktor beakta lagstadgade grunder för undantag från kapitaltäckningskraven som eventuellt ska tillämpas på institutet.

8.2 Rekapitaliseringsbelopp (recapitalisation amount)

8.2.1 Allmänna synpunkter

Det andra elementet i MREL-kravet består av rekapitaliseringsbeloppet, som ska vara tillräckligt för att genomföra den resolutionsstrategi som fastställts i resolutionsstrategin. Rekapitaliseringsbeloppet ska således avspegla det kapitalbehov som riktar sig mot institutets verksamhet eller en del av den efter att resolutionsverktygen tillämpats.

Om institutets resolutionsstrategi till exempel är att institutets hela verksamhet ska fortsätta enbart genom nedskrivning och konvertering av dess skulder (den s.k. "whole bank bail-in"-modellen), behöver rekapitaliseringen dimensioneras i enlighet med verksamhetens omfattning vid resolutionstidpunkten. SRB använder för närvarande "whole bank bail-in"-strategin som utgångspunkt för alla institut när MREL-nivån fastställs, om den har angetts som primär eller alternativ strategi i resolutionsplanen.

Eftersom det är svårt att bedöma verksamhetens omfattning vid tidpunkten i fråga, är utgångspunkten att rekapitaliseringsbeloppet fastställs utifrån institutets senast rapporterade balansräkning och den totala risk som beräknats utifrån den. Kommissionens delegerade MREL-förordning gör det dock möjligt att i vissa undantagssituationer använda belopp som beräknats på andra sätt (se punkt 8.2.4).

SRB har dessutom fastställt tillämpningskriterier för MREL-kravet för andra institut än sådana som tillämpar whole bank bail-in-strategin. Enligt dem rekapitaliseringsbeloppet kan justeras med högst 20 % nedåt när vissa förutsättningar är uppfyllda.⁴⁰

8.2.2 Institut som ska omfattas av konkursförfarande

Om ett institut i resolutionsstrategin anses omfattas av normalt konkursförfarande, är rekapitaliseringsbeloppet för dessa institut noll. För dessa institut är MREL-kravet således detsamma som minimikapitaltäckningskravet och påföljderna om kravet underskrids bestäms i enlighet med kapitalkravsregleringen. Detta beror på att vid ett konkursförfarande behöver institutet inte längre tillstånd utan dess verksamhet avvecklas genom att egendomen realiserar och medlen fördelas på borgenärerna.

För institut som omfattas av konkursförfarandet består MREL-kravet enbart av förlustabsorberingsbeloppet.

³⁹ 21 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker

⁴⁰ Se avsnitt 21 i SRB:s MREL-papper som gäller den första vågen 2018.

Verket fastställer inte på förhand några kriterier på basis av till exempel bankernas storlek, enligt vilka aktörerna klassas som institut som ska ställas under resolutionsförvaltning och institut som omfattas av konkursförfarande⁴¹. I praktiken sker bedömningen mellan försättande i konkurs och ställande under resolutionsförvaltningen i samband med bedömningen av de förenklade skyldigheterna i anslutning till resolutionsplanen⁴².

8.2.3 Standardbelopp för institut som ska ställas under resolutionsförvaltning

Hos institut som ska ställas under resolutionsförvaltningen ska rekapitaliseringsbeloppet vara tillräckligt för att säkerställa att koncessionsvillkoren uppfylls när resolutionsstrategin verkställs.

I rekapitaliseringsbeloppet ska följande poster beaktas:

- minimikapitalbaskraven (4,5 % / 6 % / 8 %) enligt artiklarna 92 och 458 i EU:s kapitalkravs-förordning,
- tillsynsmyndighetens pelare 2-buffertkrav, som ska ha ställts i enlighet med artikel 104.1 i kapitalkravsdirektivet⁴³,
- tillämplig skuldsättningsgrad (leverage ratio)

Utöver det ovannämnda ska rekapitaliseringsbeloppet efter ställande under resolutionsförvaltning motsvara ett belopp som resolutionsmyndigheten bedömer att är tillräckligt för att upprätthålla marknadsförtroendet. Standardbelopp i denna bedömning är det sammanlagda buffertkrav som ska tillämpas på institutet efter att resolutionsverktygen använts.

8.2.4 Avvikelse från standardbeloppet

Kommissionens delegerade förordning⁴⁴ tillåter bankspecifika förändringar i de senast rapporterade värdena för det relevanta totala riskexponeringsbeloppet (TREA), om i resolutionsplanen identifieras och beskrivs varje förändring i kapitalbehovet omedelbart efter resolutionsbeslutet och dessa förändringar har beaktats i resolutionsbedömningen.

Beloppet får vara lägre än standardbeloppet om resolutionsmyndigheten bedömer att ett lägre belopp är tillräckligt efter resolutionsåtgärderna för att uppfylla tillståndsvillkoren och upprätthålla marknadsförtroendet. När verket gör denna prövning ska det beakta den information som Finansinspektionen lämnat om institutets verksamhet och finansiella ställning⁴⁵.

Vid bedömningen ska också beaktas huruvida institutets kapitalsituation efter resolution är lämplig i jämförelse med den befintliga kapitalsituationen i jämförbara institut. Med detta för ögonen har SRB beslutat att tillämpa en minskning på 1,25 % på alla institut som direkt omfattas av dess befogenheter jämfört med standardbeloppet enligt kommissionens delegerade förordning. Verket tillämpar motsvarande minskning på de institut som omfattas av dess befogenheter.

Vid bedömningen måste man också beakta huruvida kapital i andra institut som hör till gruppen kan användas för att upprätthålla marknadsförtroendet. Om till exempel en sam-

⁴¹ Till exempel Bank of England har linjerat att institut med konton som används för minst 40 000 dagliga penningärenden ska omstruktureras genom resolutionsförfarande.

⁴² 2.10 § i resolutionslagen.

⁴³ I Finland har denna punkt i direktivet genomförts i 11:6 § i kreditinstitutslagen.

⁴⁴ Artikel 2.3 i kommissionens delegerade förordning.

⁴⁵ Artikel 4 i kommissionens delegerade förordning.

manslutning av inlåningsbanker enligt resolutionsstrategin fortsätter i sammanslutningsform, är det inte nödvändigtvis motiverat att förutsätta att de enskilda medlemskreditinstituten har en kapitaltäckning som täcker buffertkraven om instituten har beviljats det undantag från minimikapitaltäckningskraven som sammanslutnings-lagen tillåter⁴⁶.

Verket kan i enskilda fall ändra rekapitaliseringsbeloppet genom att beakta en eventuell minskning av institutets balansräkning till följd av eventuella kreditförluster som ska redovisas. Minskningen kan utgöras av en totalrisk som motsvarar högst 10 % av balansräkningens storlek⁴⁷. Eftersom arbetet med villkoren för de scenarier som ska användas som grund för bedömningen fortfarande pågår inom SRB, tillämpar verket ännu inte minskningen på 10 % i fråga om något institut.

Verket kan också beakta den nedsättande inverkan på totalrisken av de åtgärder som nämns i återhämtningsplanen. Verket prövar inverkan av endast sådana återhämtningsåtgärder som kan vidtas snabbt i resolutionsfasen, under förutsättning att institutet inte kan vidta dem i återhämtningsfasen eller i samband med tidiga åtgärder⁴⁸.

I enlighet med vad som konstaterats ovan tillämpar verket den möjlighet som fastställts i SRB:s MREL-policy att sänka rekapitaliseringsbeloppet med högst 20 % för de institut vilkas primära resolutionsstrategi är en annan än whole bank bail-in.

När rekapitaliseringsbeloppet fastställs betraktar verket det sammanlagda beloppet av minimikapitaltäckningskravet och de buffertkrav som ska tillämpas på institutet minskat med 1,25 % som standardbelopp. Verket kan också i enskilda fall och med mycket begränsade specialvillkor ändra rekapitaliseringens standardbelopp. Verket tillämpar möjligheten att sänka rekapitaliseringsbeloppet med högst 20 % för de institut vilkas primära resolutionsstrategi är en annan än whole bank bail-in.

8.2.5 Behandling av skulder som med stöd av lag eller genom myndighetens prövning undantagits från nedskrivning

Enligt resolutionsregleringen kan resolutionsmyndigheten på vissa villkor använda sin prövningsrätt för att undanta en del av de skulder som normalt omfattas av nedskrivningsskyldighet (bail in) från detta verktyg⁴⁹. I sådana situationer ska resolutionsmyndigheten då MREL-kravet fastställs beakta att nivån på de återstående MREL-kvalificerade posterna är tillräckligt hög och att den så kallade NCWO-principen inte kränks. Denna bedömning ska dock göras endast om beloppet av de skulder som direkt med stöd av nationell lag undantas från nedskrivning och berörs av undantag enligt prövning sammanlagt överstiger 10 % av de totala skulderna i den aktuella trenchen.

Kommissionens delegerade förordning anger inte vilka åtgärder resolutionsmyndigheten har till sitt förfogande i ovannämnda situationer. I praktiken kan det åtminstone handla om att höja MREL-kravet eller kräva att kravet ska täckas med skulder som enligt avtal inte är

⁴⁶ 21 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker.

⁴⁷ Se s. 12 i SRB:s linjepromemoria. SRB utgår ifrån att de redovisade förlusterna motsvarar förlustabsorberingsbeloppet och att riskvikterna förblir oförändrade jämfört med tiden före resolutionsåtgärderna.

⁴⁸ Se s.12 i SRB:s linjepromemoria. SRB nämner som tredje ändringsgrund beaktande av åtgärder enligt omstruktureringsplaner som ska tillämpas på instituten (t.ex. som kommissionen har förutsatt i samband med beslut om statligt stöd). Inga sådana planer har genomförts i Finland.

⁴⁹ Artikel 3 i kommissionens delegerade MREL-förordning.

prioriterade. SRB har preciserat sina bedömningsmetoder och inverkningarna på MREL-nivån i sin MREL-policy för den andra vågen 2018. De preciseras när denna promemoria uppdateras följande gång.

Att undanta nedskrivningsbara skulder från bail in-verktyget är enligt verkets åsikt en ytterst exceptionell situation som bör tillämpas endast i välmotiverade situationer.

Verket beaktar inte för närvarande inverkan av skulder som undantagits från nedskrivningsskyldigheten direkt med stöd av lagen eller enligt prövning när MREL-nivån fastställs.

8.2.6 Inverkan av användningen av insättningsgarantifondens medel

Kommissionens delegerade MREL-förordning tillåter att MREL-kravet minskas med det belopp med vilket insättningsgarantifonden förväntas bidra till finansiering av verktyg enligt resolutionsstrategin⁵⁰.

För att medel ur insättningsgarantifonden ska kunna användas för skuldnedskrivning förutsätts att i princip alla skulder med sämre prioritet än garanterade insättningar (inklusive små och medelstora företags och fysiska personers insättningar utanför insättningsgarantin) först har skrivits ned till fullt belopp. Dessutom är villkoren för att använda medel ur insättningsgarantifonden vid resolution mycket strikta, för till exempel vid skuldnedskrivning är det helt och hållet förbjudet att använda insättningsgarantimedel för rekapitalisering av ett institut som ställts under resolutionsförvaltning eller ett tillfälligt institut. Dessutom får medel användas endast högst till det nettoförlustbelopp som insättningsgarantifonden skulle ha svarat för om institutet hade försatts i konkurs. Med stöd av det som anförts ovan anser verket det vara mycket osannolikt att resolutionsstrategin skulle basera sig på förväntan att använda insättningsgarantifondens medel.

Verket beaktar inte möjligheten att använda medel ur insättningsgarantifonden som en grund för att minska MREL-kravet.

8.3 Beaktande av skuldsättningsgraden och Basel I-golvet

Kommissionens genomförandeförordning förutsätter att skuldsättningsgraden (Leverage Ratio) och Basel I-golvet beaktas när MREL-kravet fastställs. I praktiken betyder detta att när förlust-absorberingsbeloppet och rekapitaliseringsbeloppet fastställs kan man i stället för kapitaltäckningskravet använda det minimikapitalkrav som dessa krav medför, om det leder till ett högre krav för institutet än minimikapitaltäckningskravet. CRR artikel 500 om Basel I-golvet har upphävts, så den beaktas inte längre när MREL-kravet fastställs⁵¹.

Instituteten är för närvarande skyldiga att rapportera de poster som behövs för att beräkna skuldsättningsgraden och denna publiceringsskyldighet trädde i kraft vid ingången av 2015. I

⁵⁰ Villkoren för att använda insättningsgarantifondens medel till resolutionsfinansiering anges i 5 kap. 14 § i lagen om myndigheten för finansiell stabilitet.

⁵¹ Se avsnitt 6 i SRB:s MREL-policy.

Finland har skuldsättningsgraden inte satts i kraft som ett bindande krav utan man följer tidtabellen enligt EU:s kapitalkravsförordning vid införandet. Beslut om införande av kravet och nivån på det fattas på EU-nivå under nästa år.

Verket beaktar tills vidare inte skuldsättningsgraden som en faktor som höjer nivån på MREL-kravet.

8.4 Inverkan av villkoret som gäller användning av resolutionsfondens medel

Enligt kommissionens delegerade MREL-förordning⁵² ska man när MREL-kravet fastställs beakta villkoren för användning av resolutionsfondens medel. Enligt 8 kap. 6 § i resolutionslagen kan medel ur resolutionsfonden användas för att stöda ett institut som ställts under resolutionsförvaltning endast efter det att kapitalbasens och de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde har skrivits ner med minst ett belopp som motsvarar åtta procent av det under resolutionsförvaltning ställda institutets balansomslutning⁵³.

Det är inte alltid nödvändigt att använda resolutionsfondens medel. Om det i resolutionsstrategin anses möjligt att använda fondens medel, ska man i samband med resolutionsplaneringen säkerställa att villkoren för användning är uppfyllda⁵⁴. Sålunda bestämmer kravet på 8 % i princip också miniminivån för MREL-kravet⁵⁵.

Verket förutsätter att institutets MREL-krav i princip alltid motsvarar ett belopp som är minst 8 % av institutets balansomslutning.

8.5 Exempel på fastställande av MREL-krav

I bifogade exempel beskrivs hur olika resolutionsstrategier påverkar nivån på MREL-kravet. Såsom konstateras i punkt 8.2.1, använder verket i enlighet med SRB:s riktlinjer för nävarande "whole bank bail-in"-strategin som utgångspunkt för samtliga institut (som inte har konkurs som strategi).

⁵² Artikel 5.1 i förordningen

⁵³ 8:6 § i resolutionslagen

⁵⁴ Om MREL-kravet inte fastställs på den nivå som förutsätts för användning av fonden, kan det uppstå en situation där institutet inte har tillräcklig kapitalbas och nedskrivningsbara skulder för att tillämpa bail in-verktyget.

⁵⁵ Man bör lägga märke till att miniminivån 8 % beräknas på ett annat sätt för derivat än i fråga om MREL-kravet. I fråga om MREL-kravet beaktas skulder som hänför sig till derivat till nettobelopp till den del som motsatta derivatpositioner får nettas när avtalet stängs. Se fotnot 26 ovan. I fråga om miniminivån 8 % i anslutning till användning av fondens medel görs jämförelsen däremot med balansomslutningen, där derivat är med till sitt bokföringsvärde.

Bank A är ett litet institut vars minimikapitaltäckningskrav är 8 % av de riskvägda posterna. Dessutom berörs den av det fasta buffertkravet på 2,5 %. Inget rörligt buffertkrav eller (pelare 2 -) buffertkrav har fastställts för banken. Bankens riskvägda poster utgör 40 % av balansräkningen. Enligt verkets bedömning kan banken omfattas av normalt konkursförfarande.

Bankens förlustabsorberingsbelopp erhålls genom att det totala kapitalkravet 10,5 % i relation till de riskvägda posterna konverteras till ett belopp baserat på beloppet av skulder och eget kapital. Förlustabsorberingsbeloppet är således 4,2 % av beloppet av skulder och eget kapital. Rekapitaliseringsbeloppet är 0, eftersom banken kan försättas i konkurs. Bankens MREL-krav är således detsamma som dess kapitaltäckningskrav.

Bank B är ett medelstort institut vars totala kapitalkrav likaså är 10,5 % och de riskvägda posterna 40 % av balansräkningen. Enligt verkets bedömning har banken kritiska funktioner, så det är motiverat att omstrukturera dess verksamhet genom att den ställs under resolutionsförvaltning. Som resolutionsverktyg har angetts bail in, som innebär att institutets affärsverksamhet fortsätter i tidigare omfattning och medför inga betydande ändringar i de riskvägda posterna. För att upprätthålla marknadsförtroendet är det nödvändigt att genomföra rekapitaliseringen på en nivå som beaktar buffertkraven.

Bankens förlustabsorberingsbelopp blir 4,2 % av beloppet av skulder och eget kapital och rekapitaliseringsbeloppet 3,7 % av beloppet av skulder och eget kapital. I rekapitaliseringsbeloppet har minskningen på 1,25 % av buffertkravet beaktats. Då blir MREL-kravet 7,9 % av beloppet av skulder och eget kapital, vilket underskrider miniminivån 8 %, varför minimikravet blir 8 %.

Bank C är en liknande bank som bank B med samma riskprofil/totala kapitalkrav som B. Förlustabsorberingsbeloppet blir 4,2 % av beloppet av skulder och eget kapital. I bankens resolutionsplan har dock som resolutionsverktyg angetts försäljning av verksamhet, vilket beräknas innebära att cirka 80 % av institutets verksamhet fortsätter. Då kan rekapitaliseringsbeloppet sänkas med högst 20 %, varefter det är 2,96 % av beloppet av skulder och eget kapital. I rekapitaliseringsbeloppet har också minskningen på 1,25 % beaktats. Då blir MREL-kravet alltså 7,16 % av beloppet av skulder och eget kapital, vilket underskrider miniminivån 8 %, varför minimikravet blir 8 %.

9. Minimikrav på efterställda skulder

TLAC-kraven innebär att G-SII-institut ska ha ett minimibelopp av sådana skulder som är efterställda oprioriterade skulder med förmånsrätt utan säkerhet. Kravet på efterställda skulder kan förbättra möjligheten att omstrukturera institutets verksamhet i en krissituation och minska risken för att bryta mot NCWO-principen. Det kan också effektivisera och påskynda användningen av bail-in-instrumentet.

Resolutionsmyndigheten har med stöd av den nuvarande regleringen⁵⁶ rätt att kräva att institutet i enskilda fall uppfyller MREL-kravet med skulder som är efterställda MREL-kvalificerade skulder med förmånsrätt. SRB har i sitt MREL-policypaper som gäller den första vågen 2018⁵⁷ angett att man kräver att alla G-SII- och O-SII-institut som omfattas av dess befogenheter har

⁵⁶ Artikel 45.6 c i BRRD och 8:8 § i resolutionslagen.

⁵⁷ Avsnitt 25 i SRB:s policypaper som gäller den första vågen 2018.

ett minimibelopp av sådana skulder.⁵⁸ För andra än ovannämnda institut konstaterar SRB att kravet ställs efter prövning av det enskilda fallet.

Verket kräver inte något allmänt minimibelopp av skulder som är efterställda oprioriterade skulder med förmånsrätt, utan av behovet av ett minimibelopp bedöms i samband med den institutsspecifika resolutionsplaneringen.

10. Övergångsperiod för att täcka MREL-kravet

Enligt kommissionens delegerade MREL-förordning⁵⁹ får resolutionsmyndigheterna fastställa en lämplig övergångsperiod för att ett institut eller en grupp ska uppnå MREL-kravet. Enligt artikeln ska övergångsperioden vara så kort som möjligt. Beroende på övergångsperiodens längd kan resolutionsmyndigheten fastställa årliga nivåer mellan beslutet och tidsfristen som institutet ska uppnå före den angivna tidpunkten⁶⁰.

Enligt verkets tolkning möjliggör kommissionens delegerade förordning att en övergångsperiod beviljas till exempel så att kravet i den första fasen ska uppfyllas på gruppnivå medan institutsspecifika krav träder i kraft i en senare fas⁶¹. Med övergångsperiodens längd kan man också utjämna institutens konkurrensförutsättningar till exempel genom att bevilja institut som börjar omfattas av MREL-kravet en längre tid för att uppfylla MREL-kravet. När övergångsperioden fastställs är det också möjligt att beakta de dröjsmål som beror på institutets begränsade möjligheter att skaffa finansiering på kapitalmarknaden.

Eftersom MREL-kravet är institutsspecifikt kommer verket inte att fastställa samma tidpunkt för uppfyllande av MREL-kravet för alla institut som omfattas av verkets befogenheter. Såsom konstaterats ovan påverkas nivån på kravet av bland annat den resolutionsstrategi som fastställts i resolutionsplanen, så beslutet kan fattas endast som en del av institutets plan. Detta påverkas åter av tidtabellen för utarbetandet av de enskilda institutets resolutionsplaner.

Verket får fastställa en övergångstid för uppfyllande av MREL-kravet. De övergångsperioder som verket fastställer för institut och grupper är inte nödvändigtvis lika långa för alla utan man beaktar bland annat den nuvarande nivån på institutets och gruppens MREL-kvalificerade poster och om kravet eventuellt fastställts vid en tidigare tidpunkt än för andra institut. Övergångsperioden kan beviljas till exempel så att kravet i den första fasen ska uppfyllas på gruppnivå medan de institutsspecifika kraven träder i kraft i en senare fas.

⁵⁸ För G-SII-institut är minimikravet 13,5 % + det sammanlagda buffertkravet och för O-SII-institut 12 %+ minimibuffertkravet. Minimikravet kan också uppfyllas med kapitalbasen.

⁵⁹ Artikel 8 i förordningen

⁶⁰ Enligt SRB:s linjepromemoria fastställs övergångsperioden institutsspecifikt och den kan vara högst fyra år. Om institutet inte har något MREL-underskott vid den tidpunkt då perioden fastställs, träder kravet i kraft omedelbart.

⁶¹ Detta förfarande har valts bland annat för de institut som direkt omfattas av SRB:s befogenheter, samt den svenska resolutionsmyndigheten (Riksgälden).

11. Datainsamling och regelbunden rapportering

Instituten ska enligt resolutionslagen ha tillräckliga system för att säkerställa att verket fortlöpande kan övervaka att institutet uppfyller de föreskrivna kraven för tillämpning av MREL-kravet.

Fastställande och uppföljning av MREL-kravet utgör en väsentlig del av den regelbundna rapporteringen om MREL-kvalificerade skulder. När det gäller kapitalbasen får verket i stor utsträckning uppgifterna ur de befintliga Corep-rapporterna, men när det gäller skuldstrukturen producerar institutens nuvarande myndighetsrapportering inte tillräckligt med information för MREL-beräkningen.

SRB har utarbetat blanketter för klarläggande av institutens skuldstruktur (Liability Data Templates), som har använts för rapportering i fråga om institut som direkt omfattas av SRB:s befogenheter även under våren 2019. Verket använder SRB:s Excelblanketter för skuldstrukturrapporteringen från de institut som omfattas av verkets befogenheter⁶². Vid sidan av att klarlägga MREL-kvalificerade poster är syftet med rapporteringen att förbättra institutens beredskap att producera lånespecifik information för att snabbt uppfylla investeransvaret (bail in). SRB samlar dessutom kvartalsvis in uppgifter om MREL-nivåerna och deras utveckling i de institut som direkt omfattas av SRB:s behörighet med hjälp av förenklade Excelblanketter. Verket använder samma blanketter och samlar in uppgifterna halvårsvis av de institut som direkt omfattas av verkets behörighet och som berörs av MREL-kravet.

Den rapportering som betjänar uppföljningen av MREL-kravet kommer att preciseras när BRRD 2 -bestämmelserna träder i kraft. EBA har fått i uppgift att fastställa det närmare innehållet i rapporteringen och hur den ska genomföras rent tekniskt. Detta beredningsarbete pågår som bäst.

Det skulle vara bra om alla institut vore medvetna om och förberedda på att MREL-rapporteringen blir regelbunden myndighetsrapportering. Innan EBA inför regelbunden rapportering sker samtliga instituts rapportering med skuldstrukturblanketter som liknar de nuvarande och dessutom med förenklade MREL-blanketter, om institutet omfattas av MREL-kravet.

12. Samråd med instituten och offentliggörande av MREL-kravet

Verket lämnar institutet ett skriftligt förslag till nivå på MREL-kravet, som institutet beroende på tidpunkten kan kommentera separat eller som en del av samrådsförfarandet gällande resolutionsplanen.

Verkets slutliga beslut om MREL-kravet kan överklagas på samma sätt som verkets övriga beslut⁶³. Eftersom MREL-kravet är institutsspecifikt offentliggör verket inte de krav som fastställts⁶⁴.

⁶² SRB:s pressmeddelande med anvisningar och tabeller för rapporteringen om skuldstruktur 2019 finns på SRB:s webbplats <https://srb.europa.eu/en/content/liability-data-report>. I fråga om värdepappersföretag använder verket särskilda rapporteringstabeller för uppgifter om skuldstruktur.

⁶³ 17:3 § i resolutionslagen

⁶⁴ ESMA har i sitt Q&A-forum tagit ställning till noterade instituts skyldighet att offentliggöra sitt MREL-krav. Se <https://www.esma.europa.eu/press-news/esma-updates-its-market-abuse-gas> och fråga Q5.1.

Verket offentliggör inte de institutsspecifika MREL-kraven som verket fastställt. Verket förutsätter inte heller att instituten offentliggör MREL-kraven.

Verket ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om de MREL-krav som ställs på varje institut⁶⁵.

De CRR 2 - och BRRD 2 -ändringar som håller på att finslipas innehåller bestämmelser om offentliggörande av MREL-kravet och det närmare innehållet fastställs genom EBA:s ITS-standarder. Beredningsarbetet pågår som bäst.

13. Institutets skyldighet att meddela underskridande av MREL-kravet samt påföljder av underskridande

Resolutionslagen förutsätter att institutet fortlöpande ska ha kapitalbas och MREL-kvalificerade skulder för att täcka det MREL-krav som verket ställt.

Om institutets kapitalbas och MREL-kvalificerade skulder sjunker under det MREL-krav som verket ställt, ska institutet eller egendomsförvaltningsbolaget omedelbart meddela verket. Institutet ska då förbereda sig för att presentera en plan för att uppfylla MREL-kravet samt nödvändiga åtgärder för att genomföra planen.

Verket kan, efter att ha fått det meddelande som avses ovan eller annars vetskap om att kapitalbasen och de MREL-kvalificerade skulderna sjunkit under det erforderliga beloppet, ange en tidsfrist inom vilken MREL-kravet ska uppfyllas.

Resolutionslagen tar inte närmare ställning till de påföljder som ett underskridande av MREL-kravet leder till. Verket har dock som en del av befogenheterna att undanröja hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av dess verksamhet rätt att kräva att institutet eller dess moderbolag emitterar MREL-kvalificerade skulder eller vidtar andra åtgärder (t.ex. omförhandlar villkoren för kapitalbas eller skulder) för att uppfylla MREL-kravet⁶⁶. Underskridande kan också beroende på fallet utlösa verkets förfarande för bedömning av om villkoren för ställande av institutet under resolutionsförvaltning är uppfyllda⁶⁷.

Verket kan också, beroende på de orsaker som bidragit till att kravet underskridits, föreslå för Finansinspektionen att institutets ska påföras administrativa påföljder⁶⁸.

⁶⁵ 8:9 § i resolutionslagen

⁶⁶ 3 kap. 4 § 4 mom. 9 och 10 punkten i resolutionslagen.

⁶⁷ 4:2 § i resolutionslagen. Närmare bestämmelser om det s.k. fail or likely to fail-bedömningsförfarandet ingår i EBA:s riktlinjer EBA/GL/2015/07

⁶⁸ 18:1 § i resolutionslagen.